

Dit is de tweede Nederlandse nieuwsbrief vanuit Kenia over Relief Foundation. In deze nieuwsbrief zullen we kort vertellen over de laatste ontwikkelingen rondom het kinderopvangcentrum en de bouw van het trainingscentrum en stellen we uitgebreider het project TaMaLaJe voor. Veel plezier met het lezen, kwaheri, tot ziens, *Remco en Marianne*

Voortgang acties met Wilde Ganzen

Afgelopen maand hebben we ruim €22.000,- ontvangen als eerste betaling van de Wilde Ganzen. Dit is, op een paar duizend euro na, het in het afgelopen jaar met acties opgehaalde geld inclusief de premie van de Wilde Ganzen. Nogmaals bedankt aan iedereen die er samen met ons voor heeft gezorgd dat we dit geld bij elkaar hebben weten te halen. Met dit geld gaan we een stuk land aankopen van ongeveer 2000 m², waarop we het kindercentrum gaan bouwen, zoals we dat in de vorige nieuwsbrief al hebben uitgelegd. Voor de rest van het jaar staan er nog diverse acties op stapel in samenwerking met de Wilde Ganzen, waarvan verwacht wordt dat deze in totaal nog zo'n €25.000,- gaan opleveren. (Zie kader.) Dit geld zullen we gaan gebruiken voor de bouw van het kindercentrum. Nieuwe acties zijn nog altijd welkom.

- 16 september: Oogstdankfeest ZLTO / KVO
- september: Braderie van Stichting Eén Aarde
- tot december; 3x collecte Regenboogkerk Nuenen
- 1 december; benefietdiner Stichting Relief (NL)
- half december; kerstactie Varendonck College Asten Someren

Colofon

www.reliefoundation.nl
remcoveerdonk@reliefoundation.nl
marianneverrijt@reliefoundation.nl

Voortgang aankoop grond voor kindercentrum

Voor het kindercentrum hadden we een stuk land op het oog van een halve acre (2000m²). We hadden besloten dat we tot de koop van dit stuk land over zouden gaan, maar het geld van de Wilde Ganzen was nog niet beschikbaar. Afgelopen week kregen we dat geld binnen, dus hebben we direct de verkoper gebeld om te gaan onderhandelen. Toen bleek helaas dat de helft van dat stuk land net was verkocht. Vandaar dat we direct naar andere stukken grond zijn gaan kijken, maar daarvan zijn echter de eigenschappen niet zo goed.

Zo ging het eigenlijk ook bij de queeste naar een stuk grond voor het trainingscentrum. Tot drie keer toe was er een stuk land gevonden dat geschikt zou zijn voor het trainingscentrum, maar telkens als Relief tot aankoop over wilde gaan, overleed de eigenaar... Uiteindelijk ging de aankoop van het vierde stuk land wel door, wat van de vier uiteindelijk ook het beste bleek te zijn. Ik ga er dus vanuit dat er een reden zal zijn waarom we al drie stukken land voor het kindercentrum hebben bekeken, maar nog niet tot aankoop over hebben kunnen gaan. Het zal wel zo moeten zijn, omdat we het beste stuk nog moeten vinden! Ondertussen gaat onze zoektocht dus gewoon door.

Relief Foundation ontvangt regelmatig gasttrainers. Mensen die zich geheel belangeloos inzetten om hun kennis over te dragen. Begin september zijn Tineke van Sleen en Klara van Luitgaren geweest om ons met erg veel enthousiasme intervisie te geven en ons bij te spijkeren over Kern Kwadranten. Hier het verslag:

Één bezoekje en we waren om!

Vorig jaar september (2006) was ik met mijn beste vriendin Klara op bezoek bij Relief Foundation. Ik had een artikel van Marianne Verrijt gelezen in het blad van de NVNLP. Dat maakte mij erg nieuwsgierig. NLP in Nairobi? In Kenia, het land waar ik al bijna 20 jaar verliefd op ben? Het kon haast niet waar zijn, daar moest ik heen!

Nou, ik vond het geweldig. De stichting bleek een bron van inspiratie voor velen. NLP is er heel gewoon, net als in Nederland. Effectief, persoonlijk, warm en empowering, kortom, verbazingwekkend goed. Wat mij vooral raakte was het werk van de coaches op de scholen. De coaches bezoeken regelmatig diverse basisscholen in heel arme sloppenwijken en coachen de leraren.

Wij bezochten een paar van die scholen en waren erg onder de indruk van de leraren die laaiend enthousiast waren en zeer tevreden over de coachsessies van de NLP'ers.

In mijn enthousiasme beloofde ik terug te komen. En dan met een paar leuke workshops.

Eenmaal thuis begon ik met het zoeken naar sponsors. De actie 'Adopteer een coach' was een groot succes. O.a. Leden van het vrouwen netwerk gezondheidszorg (VNG), trainers en studenten van de school voor communicatie en NLP Smarasiddhi uit Rotterdam, burens en vrienden, enfin heel veel mensen deden mee. Dankzij hun vrijgevigheid kan Relief Foundation een jaar lang 3 coaches in dienst nemen en betalen.

Het was echt een feest om dit nieuws (en het geld!) persoonlijk te brengen in september 2007. Natuurlijk losten we de belofte in en gaven we een aantal workshops over o.a. Kernkwaliteiten en intervisie. Het was een geweldige ervaring. We hebben ongelofelijk genoten.

De uitspraak 'Kennis is er om te delen, niet om te houden' heb ik meer dan eens goed begrepen.

En dat kwam van twee kanten. Het was een geweldige ervaring en beslist voor herhaling vatbaar. Bedankt sponsors, bedankt mensen van Relief!!

Tineke van Sleen

Vincent over het project TaMaLaJe van Relief Foundation

De zon is weer gaan schijnen in Nairobi. Mooie gelegenheid om een interview af te nemen met Vincent Odhiambo Oloo, om het project TaMaLaJe van Relief Foundation aan jullie voor te stellen. Tamalaje betekent: Tailoring, Marketing, Language and Jewellery making. Vincent is 28 jaar en sinds 3 jaar werkzaam voor Relief Foundation.

Welke taken heb je binnen de stichting?

"Ik ben leraar kleermaken, coach in Neuro Linguistisch Programmeren en Transformational Breathing, en verder doe ik mede de marketing en het netwerken voor de projecten Tamalaje en UNIP (NLP en TB) en diverse kantoorwerkzaamheden." In de winter van 2007 zal hij naar Nederland komen om samen met zijn collega Daniel opgeleid te worden tot trainer in Transformational Breathing. Een wens van Vincent is in de toekomst ook nog NLP trainer te worden. Vol enthousiasme vertelt hij over het project waar hij coördinator van is: "het is een project dat bedoeld is om de gemeenschap rondom Relief te 'empoweren'. De mensen laten zien wat hun kracht is en hoe ze hun leven kunnen omdraaien. Het project richt zich niet alleen op jongeren, maar juist op de hele gemeenschap. Als een vrouw van 38 graag wil leren, dan houden we dit niet tegen. Het is een weg naar onafhankelijkheid."

Hoe werken jullie aan deze onafhankelijkheid?

"Door verschillende onderdelen binnen het Tamalaje project aan te bieden, zoals ten eerste natuurlijk het leren kleding maken. We leren ze vaardigheden om patronen te maken maar ook om zelf te ontwerpen. Verder krijgen ze les in 'Small business skills'. Om een eigen winkel te openen moet je natuurlijk inzicht hebben in hoe je dit organiseert, hoe de cashflow werkt en hoe je ervoor zorgt dat je winst maakt. En wat erg belangrijk is ten slotte, is het stuk van persoonlijke groei. Wie ben je, wat zijn je hindernissen wat heb je nodig om deze hindernissen te overwinnen? Wat heb je nodig om goed te kunnen communiceren met mensen. Hiervoor is er een training Personal Power."

Hoe loopt het project?

"Jongeren horen van dit project via posters, of horen het van iemand die het al gevolgd heeft. We hoeven vrij weinig te doen om dit project te promoten. Mensen vinden hun weg naar het Tamalaje project. Deelnemers betalen 500 Shilling (€5,50) per maand om deel te nemen aan de training.

Mensen hebben echt iets aan dit project. We zien veel van onze studenten die een eigen winkel beginnen of een baan vinden bij een baas. Dat vind ik als trainer geweldig om te zien. Niet alleen met het maken van kleding, maar ook door de training 'small business skills' komen mensen terecht in een baan. In oktober start er nog een Tamalaje project van Relief Foundation in Teso-district, West Kenia. Dit om mensen van het platteland een opleiding aan te bieden. Er zijn weinig stichtingen actief in dit deel van Kenia." Hier komen we in een latere nieuwsbrief op terug.

Welke uitdagingen kom je in het project tegen?

"Er komen veel mensen op het project af, we hebben helaas op dit moment de capaciteit niet om uit te breiden, om meer groepen te laten starten. Sommige studenten vallen uit, omdat het bedrag van 500 Shilling toch te hoog blijkt te zijn voor sommigen, ze hebben moeite om het iedere maand bij elkaar te krijgen. Het zou al een hoop helpen als we stof en draad hadden. Daarom gaan we hier in Kenia de mogelijkheden uitzoeken om materiaal gesponsord te krijgen. Verder zijn naaimachines aan vervanging toe. We hebben op dit moment 7 machines voor 14 studenten, wat op zich al een uitdaging is. Daarom gaan we een aanvraag indienen bij Stichting Gered Gereedschap, wie weet! Ook voor machines die naar Teso-district kunnen!" Hij eindigt met de woorden: "Het is geweldig om voor dit project te mogen werken, om mensen te zien opbloeien. Dat ze hun talenten kunnen gaan inzetten voor een beter leven"

Naast de trainer laten we ook 2 studenten aan het woord, die deelnemen aan het Tamalaje project:

Susan Ndugiyi Wangegi,
18 jaar, bijna 2 jaar in het project.

"Tamalaje is een goed project. Het helpt me om kleren te maken en ik vind leren erg leuk. Ook de Engelse les die we krijgen is erg leuk. 'Small business skills' en ook de 'Personal Power training' helpen me erg om te weten wie ik ben en wat ik kan. Het leukste vind ik de adem sessies (TB), het wordt dan weer rustig in mijn hoofd.

Als ik klaar ben met het project wil ik mijn eigen winkel openen en andere jongeren vertellen over hoe goed het Tamalaje project is.

Ik wist van het project door een poster. Mijn tante heeft me toen mee genomen naar Relief Foundation.

Ik ben alleen naar basisonderwijs geweest. Mijn ouders hebben geen geld om mijn vervolgonderwijs te betalen. Ik woon nu bij een vriendin.

Jongeren moeten wel veel discipline hebben om dit project te volgen, iedere weekdag hebben we in de ochtend les. Ik merk wel dat het moeilijk is voor sommige jongeren om het bedrag iedere maand te betalen. Veel mensen hebben gewoon geen geld. Misschien kunnen de bedragen wel omlaag in de toekomst"

(Om een beeld te schetsen over kosten van het vervolgonderwijs na het gratis basisonderwijs: Dit kost 27.000 Shilling per semester (een schooljaar heeft 3 semesters) wat neer komt op ongeveer €300,00 per semester, of €350,00 als je naar de kostschool wilt. Voor mensen met een maandloon van gemiddeld 3.000 Shilling (€30,00) is dit niet te betalen.)

Lena Wathera Mutoni, 17 jaar, 3 maanden in het project

"Ik liep samen met mijn moeder langs de stichting en zag het bord op het hek. Ik las samen met mijn moeder over Tamalaje en we besloten dat ik mee zou gaan doen. Ik werd erg welkom geheten door iedereen en dat voelde erg goed. Als ik klaar ben, dan zal mijn leven er anders uit zien, beter, want kleren maken is een goed vak om te leren." Giegelend gaat ze verder: "Ik wil mijn eigen baas zijn..." en zachtjes daar achteraan: "Girlpower..."

"Mijn ouders konden het schoolgeld niet betalen voor mijn vervolgonderwijs. Daarom zijn we erg blij met dit project. Ik zou graag meer machines willen voor het project, we moeten vaak delen en wachten op elkaar. Ik leer hier erg veel en ben daar erg dankbaar voor."

Voortgang bouw trainingscentrum

Aan de grote zaal van het trainingscentrum wordt nog steeds gewerkt, al heeft het wat vertraging opgelopen. De betonnen vloer is gelegd, de muren staan en op dit moment wordt het plafond gerealiseerd. Op de oorspronkelijke tekeningen staan twee kleine trainingszalen, maar door de ervaringen die zijn opgedaan in het afgelopen jaar kwamen we erachter dat de vraag naar één grote zaal veel groter was. Nu bleek de spanwijdte niet toereikend te zijn, waardoor het plafond dikker, oftewel lager zou worden. Dit wordt nu opgelost door het plafond te verhogen en een pilaar in de zaal toe te voegen. Hiervoor moesten de tekeningen aangepast en opnieuw goedgekeurd worden.

Op 15 augustus ben ik, Remco met Savier en Patrick naar steengroeves geweest om extra stenen te halen voor de verdere bouw van de zaal. Hier worden met enorme cirkelzagen stenen uit de rotsen geslepen. Vrachtwagens staan in de rij om deze stenen direct af te voeren naar de kopers. Om op tijd te zijn en vooraan in de rij te staan, waren we om 5 uur 's ochtends vertrokken. Bij de eerste groeve aangekomen bleken ze op dat moment in een laag te zitten met een andere kleur dan de stenen die al zijn gebruikt voor het trainingscentrum. Afhankelijk van het tijdperk waarin de laag is ontstaan en de diepte waarin deze wordt aangetroffen, ontstaat een bepaalde kleur en sterkte in die laag. De kleur die we zoeken is een geel-bruine. De laag die werd gezaagd was lichtgrijs.

Op Indra's 2de verjaardag op 21 augustus zijn we met de kinderen bij ons uit huis en de kinderen van Karin en Savier inclusief ouders gaan picknicken, wat betekent dat je je eigen bbq en frietpan meeneemt.

Dus op zoek naar een andere groeve. In totaal hebben we zo'n tien steengroeves bezocht en overal zaten ze op dat moment in een verkeerde laag.

Over twee weken zullen ze in één van de groeves bij de juiste kleur zijn aangekomen, dus nog even geduld, maar het komt goed! (Op het tijdstip van publicatie hebben we inmiddels toch de lichtgrijze stenen gebruikt, omdat er nog steeds geen stenen met de goede kleur konden worden geleverd ;-)

Wanneer een groeve is uitgeput wordt deze achtergelaten. De aanblik van de verlaten groeves en de grote, grijze, stoffige gaten in het landschap deden mij in eerste instantie geen goed. Ik voelde me schuldig over wat wij, door het kopen van deze stenen, moeder aarde aandoen. Mijn gedachten gingen naar de afgravingen van oppervlakkige olie in landen als Canada, waar na uitputting een zwaar vervuilde, desolate stofwoestijn wordt achtergelaten, waar waarschijnlijk nooit meer iets zal groeien.

Naam kindercentrum

Naar aanleiding van onze oproep voor een naam voor het kindercentrum in de vorige nieuwsbrief hebben we één reactie gekregen van Wilhelmine Schilders uit Geldrop. De naam die zij aandraagt is 'Mwana'. Wilhelmine: "Volgens mij betekent het (1e) kind. Dat betekent een beetje dat het kind op de eerste plaats komt enzo heet mijn kleindochter."

Zelf hebben we ook een aantal mogelijke namen bedacht.

LIFE (Love, Independence, Freedom, Education)

Almasi (diamant)

Maisha (life)

Een definitieve beslissing hebben we nog niet genomen, dus jullie zijn nog steeds uitgenodigd om mee te denken over een naam.

Toen we op een gegeven moment langs een verlaten steengroeve reden bleek gelukkig dat er hier wel degelijk weer planten begonnen te groeien. De hier achtergelaten steengroeves zijn van veel kleinere schaal dan de oliegroeves in Canada en bovendien raken ze ook niet vervuild. Vandaar dat hier ondanks het onderbroken landschap toch de natuur zijn gang weer kan gaan. Vruchtbare grond en zaden uit de omgeving worden met de wind de groeves ingeblazen en blijven er in de sleuven en scheuren in de rotswand achter. Zo ontstaat er weer nieuwe begroeiing, die na sterven van de plant weer voor vruchtbare grond kan zorgen. En dieper gelegen delen van de groeves lopen vol regenwater om zo kunstmatige meertjes te vormen, waaromheen planten volop beginnen te groeien. De natuur neemt het landschap weer over, ook al ziet het er nu heel anders uit dan voorheen.

